

УДК 616.379-008.64+612.116+612.46

ВПЛИВ ІНСУЛІНОРЕЗИСТЕНТНОСТІ НА БІОХІМІЧНИЙ СКЛАД КРОВІ ТА СЕЧІ

І.М. Сокирко, Н.М. Воронич-Семченко

ДВНЗ “Івано-Франківський національний медичний університет”

ira.sokyrko@mail.ru

Метаболічний синдром є актуальною проблемою сучасної медицини, соціальне значення якого визначається наслідками та ускладненнями з боку різних органів та систем. Ураження нирок при цукровому діабеті 2-го типу розвивається у 30-60% хворих. Мета дослідження: з'ясувати біохімічний аналіз крові та сечі щурів за умов інсулінорезистентності. Дослідження проведені на 60 статевозрілих щурах-самцях масою 150-180г, які були розділені на такі дослідні групи: 1-ша – тварини з інсулінорезистентністю; 2-га – щури з йододефіцитом; 3-тя – щури із інсулінорезистентністю на тлі йододефіциту. Інсулінорезистентність моделювали шляхом додавання до питної води 10% розчину фруктози протягом 8-ми тижнів (Шупрович А.А. зі співав., 2011). Для досягнення стану йододефіциту щурів утримували на йододефіцитній дієті (Martinez-Galan та співавт., 1997). Тварини контрольної групи перебували на стандартному харчовому раціоні. У сироватці крові та сечі визначали вміст креатиніну, сечовини та сечової кислоти. У результаті дослідження встановлено достовірне збільшення у сироватці крові та сечі тварин 1-3-ї дослідних груп вмісту креатиніну, сечовини та сечової кислоти щодо контрольних даних. Привертає увагу зростання вмісту сечовини у сироватці крові тварин 3-ї дослідної групи на 79,6% та на 56,0% відповідно щодо аналогічних даних у тварин 1-ї та 2-ї дослідних груп, а також збільшення вмісту креатиніну (на 51,5%) та сечовини (на 23,6%) на тлі зменшення рівня сечової кислоти (на 53,3%) у сечі тварин 3-ї дослідної групи щодо даних у тварин із ізольованим йододефіцитом. Отже, результати дослідження характеризують функції нирок за умов інсулінорезистентності обтяженої йододефіцитом та можуть послужити основою для удосконалення діагностики порушення функціональної здатності нирок.